

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.327 van 4 november 2008
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 23 mei 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 juni 2006 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 8 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. MAERTENS verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat A. DEMIEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Chileense nationaliteit te zijn.

Op 30 januari 2006 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging in functie van zijn vader.

Op 16 februari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 29 juni 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn:

Volgende documenten werden niet voorgelegd:

- Bewijzen dat betrokkene reeds voor het indienen van de vestigingsaanvraag bij de Belgische ascendent woonde en ten laste was*
- Stortingen waarop de naam van betrokkene vermeld staat.*
- Recente loonfiches en een werkgeversattest van de Belgische ascendent.*

(…)”

Verzoeker dient op 3 juli 2006 een verzoek tot herziening in.

Op 16 mei 2008 wordt verzoeker in kennis gesteld van artikel 230 wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge deze gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

2. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt in zijn verweernota de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering op omdat verzoeker geen duidelijk omschrijving geeft van de rechtsregel die hij geschonden acht.

Luidens artikel 39/69 §1 wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van feiten en middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep wordt ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een uiteenzetting van feitelijke gegevens die weliswaar betrekking hebben op zijn zaak, doch zonder evenwel een geschonden rechtsregel aan te duiden en zonder vermelding van de wijze waarop een vermeende rechtsregel zou worden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoeker mag het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (RvS 29 januari 2003, nr. 115.205). Aldus kan de aangebrachte uiteenzetting niet als ontvankelijk middel worden gezien. Het verzoekschrift bevat geen middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° Vreemdelingenwet.

Ter gelegenheid van zijn repliekmemoirie voert verzoeker voor het eerst de schending van artikel 40, §6 Vreemdelingenwet aan. Dit middel kan niet worden afgeleid uit de in het verzoekschrift aangebrachte uiteenzetting van feitelijke gegevens. Het in de repliekmemoirie aangevoerde middel betreft geen middel van openbare orde, noch middelen die verzoeker niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren. Derhalve betreft het een nieuw middel dat niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst ter gelegenheid van de repliekmemoirie kan worden aangevoerd.

De exceptie van verweerder is gegrond. Het beroep is om die reden onontvankelijk.
OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.